

สรุปผลและขอเสนอแนะสำหรับวิจัยต่อ

ได้ทำการศึกษาทฤษฎีและวงจรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบันทึกสัญญาณอนาล็อก โดยทำการแปลงเป็นคาคิจิตอด และบันทึกในรูปของสัญญาณคิจิตอด และได้สร้างเครื่องมือขึ้นมาชิ้นหนึ่งสำหรับใช้บันทึกสัญญาณอนาล็อกด้วยหลักการดังกล่าว ขอบเขตความสามารถของเครื่องมือที่สร้างขึ้นนี้ โดยส่วนรวมสามารถทำงานได้ตามวัตถุประสงค์ตอนเริ่มแรก กล่าวคือ

1. สามารถที่จะบันทึกและแสดงภาพสัญญาณที่เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวให้ปรากฏออกมาซ้ำ ๆ กันเพื่อให้เกิดเป็นภาพนิ่งบนออสซิลโลสโคป

2. สามารถแสดงภาพสัญญาณความถี่ต่ำมาก ๆ ที่ไม่อาจเห็นเป็นภาพต่อเนื่องกันทั้งภาพ เมื่อใช้กับออสซิลโลสโคปแบบธรรมดา โดยแปลงให้ความถี่สูงขึ้นจนเพียงพอที่จะทำให้เกิดภาพนิ่งบนออสซิลโลสโคปได้

3. สามารถที่จะบันทึกสัญญาณความถี่สูง แล้วแปลงเป็นสัญญาณความถี่ต่ำลงมาพอเหมาะที่จะใช้กับ X-Y Recorder ซึ่งทำงานที่ความถี่ต่ำมาก

ข้อกำหนดของเครื่องมือที่สร้างขึ้นคือสามารถตั้งความถี่ได้ 6 ค่า คือ 250, 125, 50, 25, 12.5 และ 5 KHz โดยออกแบบให้ใช้งานกับสัญญาณเข้าความถี่ไม่เกิน $1/10$ ของความถี่สุ่ม นั่นคือความถี่สูงสุดของสัญญาณเข้า เท่ากับ 25 KHz Resolution ของคาคิจิตอดที่ใช้คือ 8 บิต ขนาดของหน่วยจำ 256 หน่วย จะเห็นได้ว่าข้อกำหนดเหล่านี้เป็นไปตามข้อกำหนดเบื้องต้นที่ตั้งไว้ในบทที่ 1 ทุกประการ นอกจากความแม่นยำทางขนาดของสัญญาณออกซึ่งมีความผิดพลาดค่อนข้างสูง ดังจะเห็นได้จากความเพี้ยนของสัญญาณออกเมื่อทดสอบด้วยสัญญาณรูปคลื่นซายน์ สำหรับความแม่นยำทางเวลาหรือทางความถี่มีความถูกต้องสูงมากเนื่องจากความคุมด้วย Crystal Oscillator

เมื่อเปรียบเทียบกับเครื่องมือที่มีผู้ผลิตออกมาจำหน่าย จะเห็นได้ว่าสมรรถนะของเครื่องมือที่สร้างขึ้นนี้ค่าความมาก ซึ่งก็เป็นธรรมชาติที่บริษัทผู้ผลิตอุปกรณ์เหล่านั้นย่อมมี **Technical Know How** ที่สูงมาก แต่เมื่ออยู่ในแง่หลักการแล้วจะคล้ายคลึงกัน อย่างไรก็ตาม ก็ยังมีหลักการกำหนดความถี่สูงสุดของสัญญาณเข้าผิดกัน กล่าวคือในระบบของเราถือว่าความถี่สูงสุดของสัญญาณเข้าที่จะใช้งานได้ไม่เกิน $1/10$ ของความถี่สูงสุด แต่ตามข้อกำหนดของเครื่องมือที่มีจำหน่ายนั้น กำหนดความถี่สูงสุดของสัญญาณเข้าได้ถึง $1/4$ ถึง $1/5$ ของความถี่สูงสุด แต่จากการวิเคราะห์สเปกตรัมของสัญญาณที่สุ่มจากรูปคลื่น ขยายพบว่า การสร้างสัญญาณเคิมกลับมาจากสัญญาณที่ได้จากการสุ่มจะพบปัญหาสองประการ ประการแรกคือ ต้องขจัดความถี่ฮาร์โมนิคสูง ๆ ของสัญญาณ ยิ่งความถี่มูลของความถี่สัญญาณเข้า ขนาดของฮาร์โมนิคจะยิ่งสูงขึ้น การกรองจะทำได้ยากเพราะต้องใช้วงจรกรองอันดับสูง ๆ ประการที่สองยิ่งความถี่มูลของความถี่สัญญาณเข้า ขนาดของสเปกตรัมความถี่มูลฐานจะลดลง จากตารางในภาคผนวก ก. สำหรับอัตราส่วนความถี่มูลต่อความถี่สัญญาณเข้าเท่ากับ $1/4$ ขนาดสเปกตรัมที่ความถี่มูลฐาน = 0.45 เมื่อเทียบกับสเปกตรัมของสัญญาณเข้า ซึ่งเท่ากับ 0.50 เขาใจว่าบริษัทผู้ผลิตถือว่าถ้าขนาดของสัญญาณออกลดลงไม่ถึง 3 dB (หรือลดเหลือ 0.707 ของขนาดสัญญาณเข้า) ก็ยังนับว่าใช้งานได้ ซึ่งในที่นี้สัญญาณออกลดเหลือ $0.45/0.50 = 0.90$ ของสัญญาณเข้า โดยการตั้งข้อกำหนดวิธีนี้ ข้อกำหนดของเครื่องมือที่ได้อาจกล่าวได้ว่าใช้งานได้ถึง $1/4$ ของความถี่สูงสุด นั่นคือใช้ได้ถึงความถี่ 62.5 KHz

ขอรับรองและขอจำกัดในการใช้งานของเครื่องมือรุ่นนี้ดังนี้

1. การบันทึกสัญญาณที่เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว ใต้ออกแบบวงจรสร้างสัญญาณทริกเกอร์ อัตโนมติ ซึ่งจะส่งสัญญาณทริกเกอร์เมื่อสัญญาณเข้ามีการเปลี่ยนแปลงสูงถึงระดับหนึ่ง เพื่อบันทึกสัญญาณตั้งแต่เริ่มมีการเปลี่ยนแปลง แต่ปรากฏว่าวงจรสร้างสัญญาณทริกเกอร์อัตโนมัติทำงานได้ไม่แน่นอน เช่น ในขณะที่ไม่มีสัญญาณเข้ามันจะส่งสัญญาณทริกเกอร์ออกมา ทำให้การบันทึกสัญญาณที่เกิดขึ้นครั้งเดียวทำได้ไม่ถี่นัก เพราะต้องใช้สวิทช์ Start ในการทริกเกอร์ ซึ่งจะพบปัญหาการกดสวิทช์เร็วไปหรือช้าไป ทำให้ไม่สามารถบันทึกสัญญาณ

ที่เกิดขึ้นได้ทันที

การแก้ไขจุดบกพร่องข้อนี้อาจใช้วงจรคล้ายวงจรทริกเกอร์ของออสซิลโลสโคป คือสามารถเลือกที่จะให้ทริกเกอร์ทางบวก (สัญญาณเพิ่มค่าขึ้น) หรือทางลบ (สัญญาณลดค่าลง) และมี pot สำหรับปรับความไวของการทริกเกอร์ว่าจะส่งพัลส์ เมื่อสัญญาณเข้า มีค่าถึงค่าหนึ่ง

2. วงจร ADC มีความผิดพลาดค่อนข้างสูง ทั้งนี้เพราะมีช่วงความไม่แน่นอน เนื่องจาก Oscillation ในวงจรเปรียบเทียบ ทำให้ผลการบันทึกมีความถูกต้องทางขนาดต่ำลง

การแก้ไขอาจจะจัดวางอุปกรณ์และออกแบบสายทองแดงของแผ่นวงจรพิมพ์ และเพิ่มการชิลด์ขาเข้าจากสัญญาณขาออกของวงจรกรอง เพื่อลดการกวนจากสัญญาณออกเข้าไปยังขาเข้า หรือเปลี่ยนวงจรเปรียบเทียบโดยใช้เบอร์ที่มีความเร็วต่ำลง หรือมีฉนวนกัน ต้องใช้วงจร ADC แบบอื่น วิธีแก้ไขสองประการหลังนี้เป็น การลดขีดความสามารถทาง ความถี่ เพื่อให้ความถูกต้องทางขนาดสูงขึ้น

3. จากการทดสอบโดยใช้สัญญาณรูปคลื่นไซน์ พบว่าสำหรับความถี่ต่ำๆ ความเพี้ยนของสัญญาณออกจะเพิ่มขึ้นเมื่อความถี่ของสัญญาณเข้าต่ำลง ความเพี้ยนจะอยู่ใน ช่วงที่พอจะยอมรับได้ ถ้าความถี่ของสัญญาณเข้าใกล้เคียงกับความถี่สูงสุดที่จะใช้ได้กับความถี่ต่ำๆ จากการทดสอบยังพบอีกว่า โดยใช้ความถี่ต่ำกว่า 10 เหน่า ของสัญญาณเข้า ความเพี้ยนกลับลดลง แต่ขนาดของสัญญาณออกจะลดลงเนื่องจากผลของวงจรกรองแบบพานต่ำ เหตุผลการทดสอบเป็นเช่นนี้เข้าใจว่าเนื่องจากข้อผิดพลาดของ ADC การแก้ไข ก็ต้องแก้ ADC เช่นเดียวกับในข้อ 2 ข้างต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อ

นอกจากจะแก้ไขข้อบกพร่องดังกล่าวแล้ว การวิจัยต่อจากวิทยานิพนธ์ หรือการวิจัยที่คล้ายกันอาจทำได้โดยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ใช้ ADC ที่อยู่ในรูปของวงจรรวม การสร้าง ADC ขึ้นเองเป็นการยุ่งยากและผลดีก็ไม่มากนัก ดังจะเห็นได้จากวิทยานิพนธ์นี้ ความผิดพลาดหลาย ๆ อย่างเกิดมาจาก ADC

2. ทำการวิเคราะห์สเปกตรัมของสัญญาณรูปคลื่นรายชื่อที่สุ่มได้โดยวิธี Analytic การวิเคราะห์ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ Numerical method เนื่องจากต้องการได้ผลลัพธ์ในเวลาจำกัด

3. การเติมข้อมูลแทรกระหว่างข้อมูลที่สุ่มได้ โดยอาศัย Numerical technique หรือ Interpolation การคำนวณอาจทำได้โดยวิธีต่าง ๆ โดยเฉพาะ โดยสร้างจากไมโครโปรเซสเซอร์ การเติมก็คือเนื้อที่ใน RAM ระหว่างแต่ละจุดไว้ เพื่อนำค่าที่ Interpolate ได้ มันก็ลงไปทีหน่วยจำเหล่านี้ การเติมข้อมูลโดยวิธีนี้ทำให้การกรองเอาฮาร์โมนิคออกทำได้ง่ายขึ้น แต่อาจไม่คมกับการลงทุนในการ Interpolation ก็ได้ แต่เทคนิคนี้ที่ไรจริง ๆ ในการเติมข้อมูลส่วนที่ขาดหายไป สำหรับสัญญาณจากการถ่ายภาพพื้นผิวโลกจากดาวเทียม

4. วิทยานิพนธ์นี้เน้นถึงความสามารถใช้งานกับสัญญาณความถี่ที่สูงที่สุดเพราะมีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างเป็นเครื่องมือวัด (โดยใช้ประกอบกับเครื่องมืออื่น) แต่ก็มีงานอีกเป็นจำนวนมากที่การเก็บข้อมูลเป็นไปอย่างช้า ๆ แต่มีความจำเป็นที่จะเก็บข้อมูลจำนวนมาก ในบางกรณีอาจจำเป็นต้องส่งข้อมูลที่เก็บได้ไปยังคอมพิวเตอร์ งานเหล่านี้เป็นความต้องการของสาขาวิชาอื่น ๆ ทางที่คิดว่าควรมีการติดต่อกันระหว่างแผนกวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า ซึ่งนับได้ว่าเป็น "ผู้ผลิต" กับแผนกวิชาอื่น ๆ ซึ่งเป็น "ผู้ใช้" เพื่อให้งานวิจัยที่มีขึ้นต่อไปสามารถนำไปใช้งานได้กว้างขวางยิ่งขึ้น